T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 967
KARAR NO : 2014 / 1011
KARAR TR : 17.11.2014

ÖZET : Davacının kalp rahatsızlığı nedeni ile gördüğü tedavi sırasında kullanılan ilaçlı stent bedelinin davalı kurumca karşılanmaması nedeni ile ödemek zorunda kaldığı 8.375,36 TL bedelin yasal faizi ile birlikte tahsili istemiyle açtığı davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerekti hk.

K A R A R

Davacı :Ş. M.
Vekilleri :Av. S. G. (U.), Av. Ş. G.
Av. C. İ., Av. I. B.
Davalı :Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekili :Av. T. Ö.

O L A Y :Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin 23.4.2008 tarihinde kalbiyle ilgili rahatsızlığı nedeniyle Hastaneye başvurduğunu, LAD (Sol ön inen koroner arter) S1 seviyesinde %95 darlık, D2 poksimalde %80 darlık, CX'de duvar düzensizliği tespit edildiğini, LAD lezyonu balon ile dilate edilip, suboptimal sonuç nedeniyle 1 adet Xience - V marka (ilaçlı) 3.0X18 mm stent ve 1 adet Xience-V marka (ilaçlı) 2,5X23 mm stent takıldığını; Sosyal Güvenlik Kurumuna (devredilen Emekli Sandığı) mensup olması nedeniyle 28.10.2008 tarihinde ilgili kuruma müracaatla bulunarak, kendisinin ödemiş olduğu stent bedelinin kurumca karşılanarak tarafına ödenmesini talep ettiğini; ancak davalı idarenin, 25.12.2008 tarih, B.13.2SGK.0.11.03.08/767067 sayılı cevabi yazısıyla müvekkilinin talebini reddettiğini; bu yazıda sözü edilen 29.04.2006 günlü 26153 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "6" no'lu Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliğinin 20.1.m.3 fıkrasının ilk cümlesi "Bu Tebliğin eki (EK-5/C) listesinde yer alan "Vücut Organ Protez ve Ortez listesinde birim fiyatları tespit edilen protez ve ortezlerin bedelleri, sağlık kurulu raporuyla öngörülmeleri kaydıyla, bu fiyatları aşmayacak şekilde ödenir." ibaresinin, Danıştay 2. Dairesinin 01.07.2008 gün E.2007/2534 sayılı kararıyla yürütmesinin durdurulduğunu, davalı idarelerin bu karara itirazı üzerine DİDDK'nin 18.09.2008 tarih YD itiraz No:2008/778 sayılı kararıyla oybirliği ile itirazın reddine karar verildiğini; davalı İdarece atıfta bulunulan Tebliğin 20.2 maddesi 4. fıkrasının "tıbbi sarf malzemeleri" ile ilgili olduğunu, Sağlık Bakanlığınca bildirilen görüşe göre stentlerin tıbbi sarf malzemesi olarak kabul edilmediği, "ortez" olarak nitelendirildiği; bu durumda stentlerin yürütmesinin durdurulduğu Tebliğin 20.1 m. Ek-5/C listesinde yer almadığı gibi yine atıfta bulunulan Ek-5/C listesinin 177.sırasının ise koroner stentlerle ilgili olmaması nedeniyle anılan tebliğ hükümleri esas alınarak taleplerinin reddedilmiş olmasının, hem emekli olan müvekkilinin ağır bir mali yük altında bırakılması sonucunu doğuracağını, hem de hakkaniyete ve sosyal hukuk devleti ilkesine aykırı olduğunu; Sağlık Bakanlığınca, Danıştay'da görülen bu nitelikteki davaların ara kararlarına verilen yanıtlarda: "diyabetes mellitusu (şeker hastalığı)olan referans damar çapı 3,5 mm altında olan olgular, sol ön inen koroner arter (LAD), proksimal (merkeze veya orta bölgeye yakın) ve orta bölgede darlık bulunan ve referans damar çapı 3 mm ve altında olan olgular, önemli bir miyokard (kalp kası) alanını besleyen referans damar çapı 3 mm ve altında olan koroner arterler, çıplak stentlerin restenozuna (tıkanıklığına) bağlı koroner arter darlığı olanlar….. için, tıbbi açıdan gerekli olduğunun ifade edildiğini; 1219 sayılı Yasa ve Tıbbi Deontoloji Tüzüğü ile de yapılacak tedaviyi belirleme konusunda doktorlara verilen yetki ve getirilen kurallar doğrultusunda hastanın tedavisi için gerekli görülmesi halinde bu bölgelerde kullanılan ilaçlı stent bedelinin de ödenmesi gerektiğinin düzenlendiğini; müvekkilinin de yukarıda sayılan (ilaçlı stent kullanılmasını gerektiren) koşulların pek çoğunu taşıması ve tedavisinde ilaçlı stent kullanımının doktorunca gerekli görülmesi nedeniyle, cevabi yazıda sözü edilen tebliğ hükümlerine dayanılarak Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlemin hukuka ve mevzuata açıkça aykırı olduğunu ifade ederek; 8.375, 36 TL'lik stent bedelinin ödemesinin yapılması taleplerinin reddine ilişkin kararın iptaline, stent bedeli olan 8.375,36 TL ve yasal faizinin ödenmesine karar verilmesi istemiyle 13.2.2009 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 13.İDARE MAHKEMESİ:26.2.2009 gün ve E:2009/187, K:2009/260 sayı ile, 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu'nun geçici 139. maddesinde; tedavi giderine ilişkin hükümler yer almakta iken, bu Kanunun anılan hükmünün de yer aldığı bir kısım hükümlerini yürürlükten kaldıran ve Emekli Sandığına ilişkin getirilen hükümleri 1 Ekim 2008 tarihinden itibaren yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişisel güvence altına almak, bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak hakları, bu haklardan yararlanma şartları ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek, sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usul ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş, "Finansmanı sağlanan sağlık hizmetleri ve süresi" başlıklı 63. maddesinin 1. fıkrasında; Genel

sağlık sigortalısının ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sağlıklı kalmalarını; hastalanmaları halinde sağlıklarını kazanmalarını; iş kazası ile meslek hastalığı, hastalık ve analık sonucu tıbben gerekli görülen sağlık hizmetlerinin karşılanmasını, iş göremezlik hallerinin ortadan kaldırılmasını veya azaltılmasını temin etmek amacıyla Kurumca finansmanı sağlanacak sağlık hizmetleri sayılmış olup, (f) bendinde, "Yukarıdaki bentler gereğince sağlanacak sağlık hizmetleriyle ilgili teşhis ve tedavileri için gerekli olabilecek kan ve kan ürünleri, kemik iliği, aşı, ilaç, ortez, protez, tıbbî araç ve gereç, kişi kullanımına mahsus tıbbî cihaz, tıbbî sarf, iyileştirici nitelikteki tıbbî sarf malzemelerinin sağlanması, takılması, garanti süresi sonrası bakımı, onarılması ve yenilenmesi hizmetleri." bu kapsamda değerlendirilmiş, 2. fıkrasında da, "Kurum, finansmanı sağlanacak sağlık hizmetlerinin teşhis ve tedavi yöntemleri ile (f) bendinde belirtilen sağlık hizmetlerinin türlerini, miktarlarını ve kullanım sürelerini, ödeme usûl ve esaslarını Sağlık Bakanlığının görüşünü alarak belirlemeye yetkilidir. Kurum, bu amaçla komisyonlar kurabilir, ulusal ve uluslararası tüzel kişilerle işbirliği yapabilir. Komisyonların çalışma usûl ve esasları Maliye Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı'nın görüşü alınarak Kurumca belirlenir." hükmüne yer verilmiş, 64. maddesinde ise; Kurumca finansmanı sağlanmayacak sağlık hizmetlerinin sayılmış olduğu; aynı Kanunun 101. maddesinde, "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." hükmünün getirildiği; dava dosyasının incelenmesinden; Emekli Sandığı iştirakçisi olan davacının, kalp ameliyatında kullanılan bir adet ilaç kaplı stend bedeli tutarı olan 8.375,36 TL'nin ödenmesi için 28.10.2008 tarihinde yaptığı başvurunun reddi üzerine, bu işlemin iptali istemiyle bakılan davayı açtığının anlaşıldığı; bu durumda; 5434 sayılı Kanun kapsamındaki tedavi giderlerinden kaynaklanan uyuşmazlıklar idari yargı yerlerinde görülüp çözümlenmekte iken, 5510 sayılı Kanun ile, 5434 sayılı Kanunun tedavi giderlerine ilişkin hükümlerinin 1.10.2008 tarihinden itibaren yürürlükten kaldırıldığı, aynı Kanunda finansmanı sağlanacak ve sağlanmayacak sağlık giderlerinin düzenlendiği, davacının, kalp ameliyatında kullanılan ilaç kaplı stend bedelinin ödenmesi için yaptığı başvurunun reddine ilişkin İşlemin tesis edildiği ve bakılan davanın açıldığı (13.12.2008) tarihlerde 5510 sayılı Kanunun yürürlükte olduğu, stend bedelinin ödenip ödenmeyeceği hususunun bu Kanun hükümleri uyarınca değerlendirileceğinden, stend bedelinin ödenmesi için yapılan başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali isteminden kaynaklanan bu uyuşmazlığın, yukarıda yer verilen Yasa hükümleri uyarınca adli yargı yerince (İş Mahkemelerinde) görülüp çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmış olduğu gerekçesiyle; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15. maddesinin 1/a bendi uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle; adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 12.İş Mahkemesi, 2.3.2011 gün ve E:2009/362, K:2011/122 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek davanın kısmen iptaline, kısmen reddine karar vermiş; bu kararın temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 21.Hukuk Dairesi, 24.12.2012 gün ve E:2011/5845, K:2012/24332 sayı ile, dava dilekçesinin yargı yolu nedeni ile reddine karar verilmesi gerektiğinden bahisle hükmün bozulmasına karar vermiştir.

ANKARA 12.İŞ MAHKEMESİ: 30.10.2013 gün ve E:2013/198, K:2013/907 sayı ile, Mahkemelerince verilen 02/03/2011 tarih 2009/362 esas 2011/122 sayılı kararın, Yargıtay 22. Hukuk Dairesinin 24/12/2012 tarih 2011/5845 esas 2012/24332 sayılı kararında; " … Dava, kroner arter hastalığı nedeniyle ilaçlı stent kullanmak zorunda kalan emekli sandığı iştirakçisi eşi olan davacıya Kurumca ödenmeyen 8.375,36 TL tedavi giderinin Kurumun red tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte tahsili istemine ilişkindir.

Mahkemece, davanın kısmen kabulü ile 6.667,92 TL'nin 25.12.2008 tarihinden itibaren yasal faizi ile davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir.

Dosyadaki kayıt ve belgelerden, Mesa Hastanesi'nin 24.05.2008 tarihli Raporu ile davacıya kroner arter hastalığı teşhisi nedeniyle 2 adet ilaçlı stent implantasyonu yapıldığı, 24.5.2008 tarih ve 163441 sayılı faturaya göre davacının bu tedavi nedeniyle 8.375,36 TL ödemek zorunda kaldığı, bedelin ödenmesi için 28.10.2008 tarihinde başvurması neticesi Kurumun 25.12.2008 tarihli yazısı ile davacının talebinin reddedildiği, davacının ölü olan eşinin emekli sandığı iştirakçisi olduğu anlaşılmaktadır.

Bilindiği üzere Mahkemelerin görevi ve yargı yolu "yasa" ile belirlenmiş olup kamu düzenine ilişkin olduğundan yargılamanın her safhasında mahkemece resen nazara alınır.

5510 sayılı Yasa'nın geçici 4.maddesindeki, bu Kanunda aksine bir hüküm bulunmadığı taktirde; iştirakçi iken bu Yasa'nın yürürlüğe girdiği tarih itibariyle bu Yasa'nın 4.maddesinin 1.fıkrasının (c) bendi kapsamına alınanlar, bu Yasa'nın yürürlüğe girdiği tarihten önce 5434 sayılı Yasa hükümlerine tabi olarak çalışmış olup bu Yasa'nın 4.maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine tabi olarak yeniden çalışmaya başlayanlar ile bunların dul ve yetimleri hakkında bu Yasayla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Yasa hükümlerine göre işlem yapılacağı bildirilmiş olup T.C. Emekli Sandığı sigortalıları veya hak sahipleri arasında 5434 sayılı Yasa hükümlerinin uygulanmasından doğan uyuşmazlıklarda anılan sandıkça tesis edilen işlemler idari işlem niteliğinde olduğundan idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için açılacak davalar 2577 sayılı Yasa gereğince idari yargı yerinde çözümlenebilecektir.

5510 sayılı Yasa'nın 101. Maddesindeki; bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde bu Kanun hükümlerinin uygulanması ile ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların İş Mahkemelerinde görüleceğine ilişkin düzenlemeler ile mülga 506 sayılı Yasa'nın 134.maddesindeki, bu Yasa'nın uygulamasından doğan uyuşmazlıkların yetkili Iş Mahkemelerinde görüleceğine ilişkin düzenleme birlikte değerlendirildiğinde; eldeki davada 5510 sayılı Yasa'nın ve 506 sayılı Yasa hükümlerinin uygulama yerinin bulunmadığı, tedavi giderinin yapıldığı dönem itibariyle mülga 5434 sayılı Yasa uygulamalarından doğan uyuşmazlıklar idari yargının görev alanına girdiğinden, 5434 sayılı Yasa gereğince davaya bakma görevinin idari yargıya ait olduğu açık olduğu halde, mahkemece davaya bakmaya idari yargı yeri görevli olduğundan dava

dilekçesinin Yargı yolu nedeni ile reddine karar verilmesi gerekirken, davanın esası hakkında karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davalı Kurumun bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır. " gerekçesi ile bozulmasına karar verilmiş olduğu; Mahkemelerince bozma ilamına uyulmasına karar verildiği gerekçesiyle; davanın HMK.'nun 114/I.b maddesi uyarınca yargı yolu caiz olmaması nedeniyle aynı yasanın 115/2 maddesi uyarınca usulden reddine karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine bu karar Yargıtay 21.Hukuk Dairesi'nin 3.3.2014 gün ve E:2014/1907, K:2014/3792 sayılı kararıyla onanmak suretiyle kesinleşmiştir.

Davacı vekili, adli ve idari yargı yerlerince verilen görevsizlik kararları nedeniyle oluşan olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle Mahkememize başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 17.11.2014 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının onaylı, adli yargı dosyasının ise aslının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının kalp rahatsızlığı nedeni ile gördüğü tedavi sırasında kullanılan ilaçlı stent bedelinin davalı kurumca karşılanmaması nedeni ile ödemek zorunda kaldığı 8.375,36 TL bedelin yasal faizi ile birlikte tahsili istemiyle açılmıştır.

Dava dosyalarının incelenmesinden, Emekli Sandığına tabi ölen eşinden dolayı, 1971 tarihinde kendisine ölüm aylığı bağlanan davacıya; Mesa Hastanesinde kroner arter hastalığı teşhisi nedeniyle 2 adet ilaçlı stent implantasyonu yapıldığı, 24.5.2008 tarih ve 163441 sayılı faturaya göre davacının bu tedavi nedeniyle 8.375,36 TL ödediği, bu bedelin ödenmesi için 28.10.2008 tarihinde idareye başvurduğu; Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı, Genel Sağlık Sigortası Genel Müdürlüğü, Sağlık Hizmet Sunucularının ve Ödemelerin Yönetimi Daire Başkanlığının 25.12.2008 tarih, B.13.2SGK.0.11.03.08/767067 sayılı yazısıyla davacının isteminin reddedildiği; bunun üzerine davacının vekili tarafından, müvekkilinin stent bedeli olarak ödemek zorunda kaldığı bedelin yasal faizi ile birlikte tahsili istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 inci ve Geçici 4 üncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla

çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları ve tam yargı davaları kapsamında bulunan, 5510 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girmesinden önce Emekli Sandığına tabi ölen eşinden dolayı aylık alan davacı tarafından açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 13. İdare Mahkemesi'nin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 13.İdare Mahkemesi'nin 26.2.2009 gün ve E:2009/187, K:2009/260 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 17.11.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR	Eyüp Sabri BAYDAR	Ali ÇOLAK	Nurdane TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali ÖĞÜŞ	Ayhan AKARSU	Mehmet AKBULUT

-